

ע"פ 2840/23 - יעקב קוטובסקי נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 2840/23

לפני:

כבוד השופט ח' כבוב

המערער:

יעקב קוטובסקי

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (כבוד השופטת מ' גרינברג) בת"פ
19879-12-20 מיום 27.02.2023.

המערער:

עו"ד יעקב שקלאר

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כבוד השופטת מ' גרינברג) בת"פ 19879-12-20 מיום 27.02.2023.

1. ביום 24.01.2022 הורשע המבקש, יחד עם גרושתו - נאשמת 2 (להלן: השותפה), על-פי הודאתם, בעבירות של התעללות, לפי סעיף 368 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); והפרת חובה של אחראי, לפי סעיף 337 לחוק; וכן, הורשע המבקש בעבירה של גרימת חבלה ברשלנות, לפי סעיף 341 לחוק.

2. על-פי המתואר בכתב האישום, המבקש הפעיל גן ילדים בבעלותו בביתו. כחלק מהשירות שניתן לילדים הרשומים בגן, הפעיל המבקש בגפו שירות הסעות מבית הילדים אל הגן ובחזרה. ביום 17.11.2020, ערך המבקש "סבב הסעות" כמדי יום, ובהגעתו אל הגן, בסביבות השעה 07:38, הוריד המבקש את כלל הילדים מההסעה, לבד מהקטין א', שהיה אז בן שמונה חודשים (להלן: הקטין) - אשר נשכח ברכב ההסעה. במהלך היום, הטמפרטורה המוערכת ברכב הסגור הגיעה לכ-53 מעלות צלזיוס, ובשעה 11:57 לערך, כאשר הבחין לראשונה המבקש כי הקטין

נותר ברכב הסגור. בעת זו, הכניסו המבקש לגן, וניסה בעזרת השותפה לטפל בקטין, מבלי להפנותו לטיפול רפואי. זאת, באמצעות פעולות שונות לרבות נענוע הקטין ומתן סטירות בפניו, וחרף העובדה שמצבו הרפואי של הקטין היה חמור, כאשר הוא היה לפרקים מחוסר הכרה ומפרכס; וכשהמבקש מחפש באתר 'גוגל' מידע אודות 'מכת חום בילדים'. בשעה 14:13 לערך, התקשר המבקש לאמו של הקטין, מסר לה בכזב כי לא קרה אירוע חריג אך הקטין אינו חש בטוב, והסיעו לביתו. לאחר שהאם ראתה את מצבו של הקטין, זו הזעיקה אמבולנס באופן מיידי. הקטין הועבר לטיפול נמרץ, שם התקשו לאתר את הגורם למצבו הרפואי לאור המידע הכוזב שמסר המבקש; ואף בשתי שיחות טלפון נוספות בין המבקש לאם ובין השותפה לאם, המשיכו השניים למסור לאם מידע כוזב בדבר הנסיבות שהובילו למצבו הרפואי של הקטין. כתוצאה מן המעשים המתוארים, סובל הקטין מפגיעה מוחית התפתחותית ניכרת.

3. ביום 27.02.2023 גזר בית המשפט המחוזי את דינו של המבקש - והשית עליו עונש של 32 חודשי מאסר בפועל; וזאת לצד ענישה נלווית.

4. ביום 10.04.2023, הגיש המבקש ערעור על פסק דינו, ועמו בקשה לעיכוב ביצוע רכיב המאסר שהושת עליו בגדרו - היא הבקשה שלפניי. טענת המבקש במסגרת ערעורו על הכרעת הדין, נוכח הודאתו, כי עובדות כתב האישום אינן מגבשות את עבירת ההתעללות. עיקר טענת המבקש בבקשתו לעיכוב ביצוע עונשו, כי סיכויי הערעור טובים, וכי לאור התנהלותו בתקופת ההליך - לא מתעורר בעניינו חשש מפני הימלטות מאימת הדין.

5. בדיון שנערך לפניי היום, 16.04.2023, שב בא-כוח המבקש על עיקר הטענות שפורטו בכתב הבקשה, ובעיקרו של דבר, נטען כי המבקש הורשע בעבירה אשר לא מתגבשת מעובדות כתב האישום בהן הודה; וכי המבקש אף הציל את הקטין בפעולותיו. מנגד, באת-כוח המשיבה התנגדה לבקשה, בטענתה כי מעשי המבקש עולים כדי התעללות, וכי כתב האישום תוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים - כך שהמבקש למעשה היה שותף להחלטה על המרת סעיף האישום המקורי בסעיף התעללות.

דיון והכרעה

6. כידוע, עיכוב ביצוע עונש מאסר הינו בגדר חריג לכלל בדבר ריצוי העונש בסמוך ככל הניתן למועד מתן גזר הדין (ע"פ 892/23 זעוררה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (05.02.2023)). בבוא בית משפט להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, עליו לתת דעתו לכלל הנסיבות והנתונים הרלבנטיים בעניינו של המבקש, וביניהם לחומרת העבירה שביצע ונסיבות ביצועה; סיכויי הערעור; עברו הפלילי; נסיבותיו האישיות; התנהלותו במהלך ההליכים שהתנהלו נגדו; ולשאלה האם הערעור תוקף את הכרעת הדין או את גזר הדין (ע"פ 859/23 שיש נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (05.02.2023)).

7. יישום השיקולים הללו בנסיבות המקרה דנן, מביא למסקנה לפיה יש לדחות את הבקשה. מעשי המבקש, כעולה מכתב האישום, נחלקים לשני שלבים: השלב הראשון, עצם שכחת הקטין ברכב; והשלב השני, מעשי המבקש במשך כשעתיים וחצי, לאחר מציאת הקטין, במהלכם עסק המבקש בניסיונות להיטיב את מצבו של הקטין מבלי להפנותו לקבלת טיפול רפואי מקצועי. בהתייחסות לטענות המבקש ביחס לסיכויי ערעורו, ביחס לשלב הראשון - נכון אני לקבל את טענת בא-כוח המבקש כי לא ניתן לשלול שבית המשפט המחוזי היה מסתפק בענישה בדרך של עבודות שירות.

8. לא כך הדבר לגבי השלב השני במעשי המבקש. טענותיו של המבקש כי הציל את חיי הקטין, לאור ניסיונו הרב שלו ושל הצוות שהיה עמו במעון, בטיפול בקטנים - נטענו בעלמא, ללא כל תימוכין בדבר הסמכתם הרפואית של מי מאנשי הצוות להעניק טיפול רפואי, במצב חירום, לתינוק בגיל שמונה חודשים במצב קשה. לא זאת בלבד שהמבקש לא טען וממילא לא הוכיח לפני בית משפט קמא כי מעשיו הצילו את הקטין או כי היה בהם כדי להיטיב את מצבו של

הקטין - בעשותו כן, ייתכן מאוד שמעשיו דווקא מנעו באופן אקטיבי מהקטין לקבל טיפול רפואי מקצועי, שייתכן והיה בו כדי לשפר את מצבו.

9. אשר לטענה העיקרית בדבר הרשעה בעבירה שיש לבטלה, אין לי אלא להפנות לעובדה שכתב האישום הוגש תחילה בעבירות חמורות יותר, אך הצדדים הופנו לגישור; ולאחר משא ומתן מתמשך, הגיעו להסכמות - לרבות הסכמה על המרת סעיף אישום לסעיף של התעללות. אין חולק כי המבקש נטל חלק בהליך הגישור, הודה במעשים המיוחסים לו, לקח אחריות על מעשיו והביע צער; וכן, שהמבקש היה מיוצג בהליך, וכי הדיונים תורגמו עבורו לשפה הרוסית. נוכח האמור, נותרה נקודה אחת, והיא סוגיית סעיף האישום, שלשיטת המבקש, אינה מתגבשת ממעשיו. בהינתן שגבולות עבירת ההתעללות אינם חד משמעיים (ראו לעניין זה: ע"פ 7704/13 מרגולין נ' מדינת ישראל, פסקה 8 לחוות דעתה של השופטת ע' ברון (08.12.2015)) - יישום המבחנים שנקבעו בפסיקה לאפיון עבירת ההתעללות, זו מלאכה המונחת לפתחו של בית המשפט הדן בהליך העיקרי. די לציון כי בשלב זה, סיכוי הערעור מהווים אך שיקול אחד מתוך מכלול שיקולים שיש לקחתם בחשבון.

10. ויודגש, גם בעת הזו, אין מחלוקת לגבי העובדות המתוארות בכתב האישום אלא אך בעבירה המתגבשת מתוכן. ודוק, גם בדיון לפני, המבקש לא הכחיש כי שיקר, במצח נחושה, לאם הקטין, הן בשיחה הראשונה עם האם והן בהמשך, כאשר הקטין שהה בבית החולים שם הצוות הרפואי התקשה לאתר את הגורם למצבו הרפואי הקשה. אין גם מחלוקת אודות מצבו של הקטין נכון להיום, אשר סובל מפגיעה מוחית ועיכוב התפתחותי ניכר, זקוק להשגחה רציפה, אינו יכול לשבת, לעמוד או לאכול לבד - וספק אם מצבו ישתפר באופן משמעותי. שיקולים נוספים הם משך תקופת המאסר שהושתה - שאינה קצרה בעניינו של המבקש; העובדה שהמבקש לא החל כל הליך שיקומי; ולמעשה לא הצביע על כל טעם לדחיית מועד ריצוי העונש לבד מן הערעור אותו הגיש.

11. לאור כל אלה, הבקשה נדחית. בנסיבות העניין, יומן בית המשפט מתבקש לקבוע את הערעור לדיון בהקדם.

12. המבקש יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 23.04.2023, עד השעה 10:00, בימ"ר הדירים או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 074-7831077 או 074-7831078.

ניתנה היום, כ"ה בניסן התשפ"ג (16.4.2023).

ש ו פ ט